

der var en gruopvækkende historie fra det nørrejske om et lægeægteskab, der adopterede det ene barn efter det andet af økonomiske årsager, sådan som jeg husker det sådan uden videre, og det ene barn efter det andet døde simpelt hen. Så reagerede man herinde i Folketinget og vedtog en stramning, men den historie mangler vi totalt i de spalter, der ligger foran os her.

Jeg synes også, at teksten i forslaget til folketingsbeslutning er mærkelig løs. Der står:

»... inden udgangen af 1996 fremsætte de fornødne lovforslag ...« . . . bl.a. . . .«, og så kommer der tre pinde. »Bl.a.« vil sige »alt godt fra havet«, så vi kan sådan set også tage mange andre ting. Der står intet om barnets tarv, og det synes vi dog må være noget af det allervæsentligste – for ikke at sige det væsentligste – udgangspunkt, at når man skal til at revidere adoptionslovgivningen, fastholder man – det håber jeg da også er Fremskridtspartiets udgangspunkt – barnets tarv som det, det hele skal dreje sig om. Men der står intet om barnets tarv hverken i teksten eller i bemærkningerne; det nærmeste, vi kommer, er noget med de skrøbelige børn, og det er også en god betragtning.

Så vi kan ikke uden videre sige ja til at stemme for det her, men vi har hæftet os ved, hvad vi jo også har vidst på forhånd, at der er et udvalgsarbejde i gang. Vi har alle en rem af huden med at kaste os ud i enkeltsager. Det bliver vi nødt til som politikere, for vi kan ikke bare vende enkeltsagerne ryggen. Nogle bliver så kaldt for enkeltsagsakrobater, fordi der er nogle, der mener, at de især tager sig af enkeltsagerne og ikke af ret meget andet. Men vores opgave er dog at bruge alle disse enkeltsager, som vi hører om eller får forelagt, til at danne et mønster.

Det skal tygges grundigt igennem, og det er derfor, vi i mit parti i hvert fald er glade for, at vi har et udvalg, der sidder og tygger disse ting igennem. Der er mange af disse emner, vi i Det Radikale Venstre hverken kan sige ja eller nej til i dag, men vi skal nå frem til en erkendelse, også af de ting, som fru Margrete Auken var inde på. Hvad gør man med de registrerede par? Skal de have lov til at adoptere? Hvad med de enlige? Der bliver nok så svære beslutninger at træffe.

Det gør, at jeg tror, det nok er halsløs gerning at sige, at der skal være lovforslag fremme om det her inden udgangen af indeværende år. Vi håber på, at udvalgsarbejdet kan blive hurtigt

færdigt, men man skal gøre sig klart, at der er tre regeringspartier, som så sammen med justitsministeren skal finde ud af, hvordan de lovforslag skal se ud. Så kan de komme til behandling i Folketinget, og så skal vi have en debat om dem og have dem vedtaget.

Tom Behnke (FP):

Lige for at tage det sidste først. Til hr. Børn Elmquist, så står der jo netop: »... ud fra bl.a. følgende retningslinjer:« Det er, fordi f.eks. fru Margrete Auken havde nogle ønsker om, hvad man i øvrigt kunne tage med ind i det. Det er netop for at lægge op til, at det her er et emne, som kan diskuteres, at vi i Fremskridtspartiet ikke har lagt os præcis fast på, at sådan, sådan og sådan skal det være, og at det i øvrigt ikke er til diskussion. Tag det, som det er, eller lad være.

Men der er en åbning over for, at vi kan finde ud af at få det rettet ind under udvalgsbehandlingen i Retsudvalget.

Vi fik så langt om længe frem, at det er rigtigt, at ministeren har nedsat et udvalg. Der er ikke afholdt nogen møder i det udvalg endnu, og det var jo på den baggrund, at vi i Fremskridtspartiet havde mistet tålmodigheden og på grund af vores utålmodighed fremsatte dette forslag for at få sat lidt skub i processen igen.

Jeg kan så forstå på ministeren, at den tidsfaktor, som forslaget taler om, altså at der inden udgangen af 1996 skal fremsættes lovforslag, også er den tidsfaktor, ministeren arbejder med. Så er vi enige så langt, men det er ikke den vigtigste årsag til, at forslaget er fremsat. Den vigtigste er indholdet i forslaget, nemlig hvad det er, vi ønsker os af fremtidens adoptionslovgivning. Hvordan ønsker vi, den skal se ud? Vi har meldt ud i forslaget her, hvordan vi synes den skal være.

Socialdemokratiets ordfører glimrede ved slet ikke at forholde sig til indholdet i forslaget og ville slet ikke diskutere det. Det er jo egentlig lidt synd, at vi slet ikke kan få at vide, hvad et så stort regeringsparti som Socialdemokratiet egentlig mener om det her. Det ville jo være rart, hvis vi kunne få det lagt på plads, så vi kunne komme hurtigt videre herfra.

Ønsket om at blive forældre er en naturlig følge af at blive voksen og danne par, og det ønske bliver for de fleste opfyldt som en helt selvfølge, men for 10-15 pct. af alle par er det ikke tilfældet. Disse par kan ikke uden videre få børn, men må for at få deres drøm opfyldt